

від осені горять вже трави
моє розхитане судно тоді
спізнилою пшеницею пливе до тебе
володарко країни де потоки висушли
над нами висить гострий місяць —
магічний ключ мов до непрохідного
таємного проходу до якого силоміць
зганяє нас безстрашний час
в ногах вужино стежка шерехтить
якій немає ні початку ні кінця
хто ж нас переведе туди
крізь проріз пристрасти
у невиразний вимір простору
де море зморене до краю ототожнюється
із виснаженою землею ?

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ, 1993.